Routing część 3: wewnątrz routera

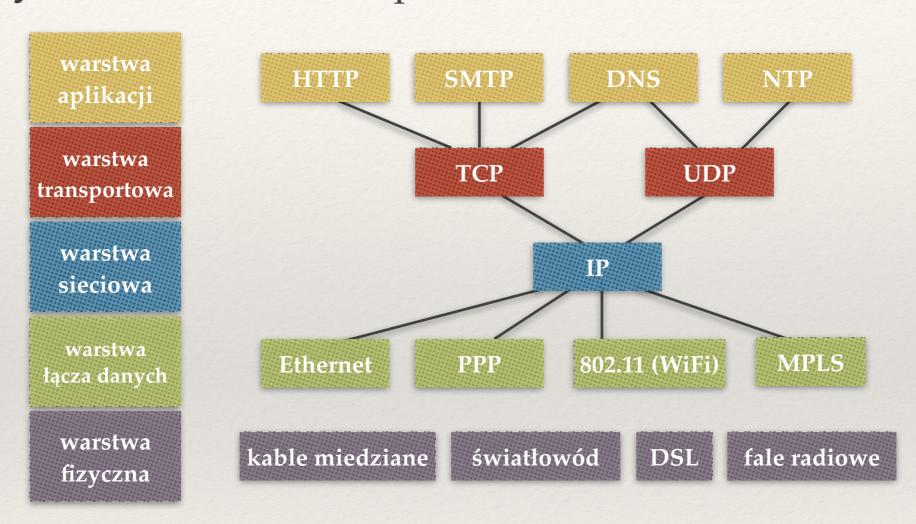
Sieci komputerowe Wykład 4

Marcin Bieńkowski

Ale najpierw: piszemy prostą aplikację (gniazda UDP)

Jedna warstwa sieci i globalne adresowanie

* Każde urządzenie w sieci posługuje się tym samym protokołem warstwy sieci. W Internecie: protokół IP.

* Każde urządzenie ma unikatowy adres. W Internecie: adresy IP

Gniazda

Interfejs programistyczny do nadawania i odbierania pakietów

* Umożliwiają podawanie **danych** do umieszczenia w datagramach UDP lub segmentach TCP.

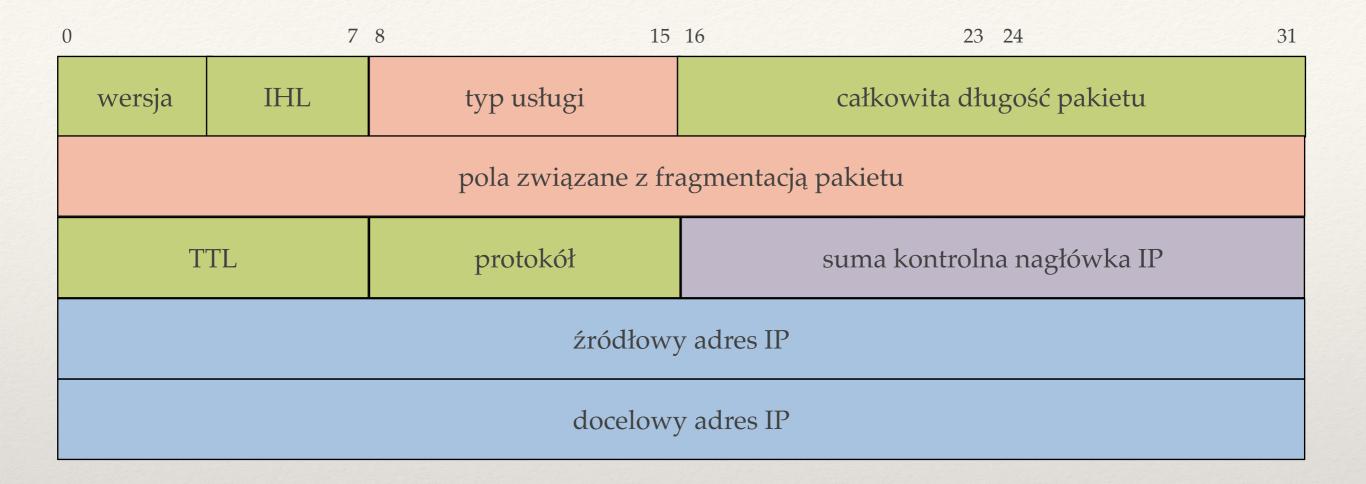
nagłówek IP TCP lub UDP dane zapisywane do gniazda

dostęp do niektórych pól za pomocą funkcji gniazd

 Gniazda surowe: umożliwiają podawanie danych do umieszczenia bezpośrednio w danych pakietu IP.

nagłówek IP dane zapisywane do gniazda

Nagłówek pakietu IP

* Protokół = datagram przechowywany w danych pakietu (np. 1 = ICMP, 6 = TCP, 17 = UDP).

Nagłówek UDP

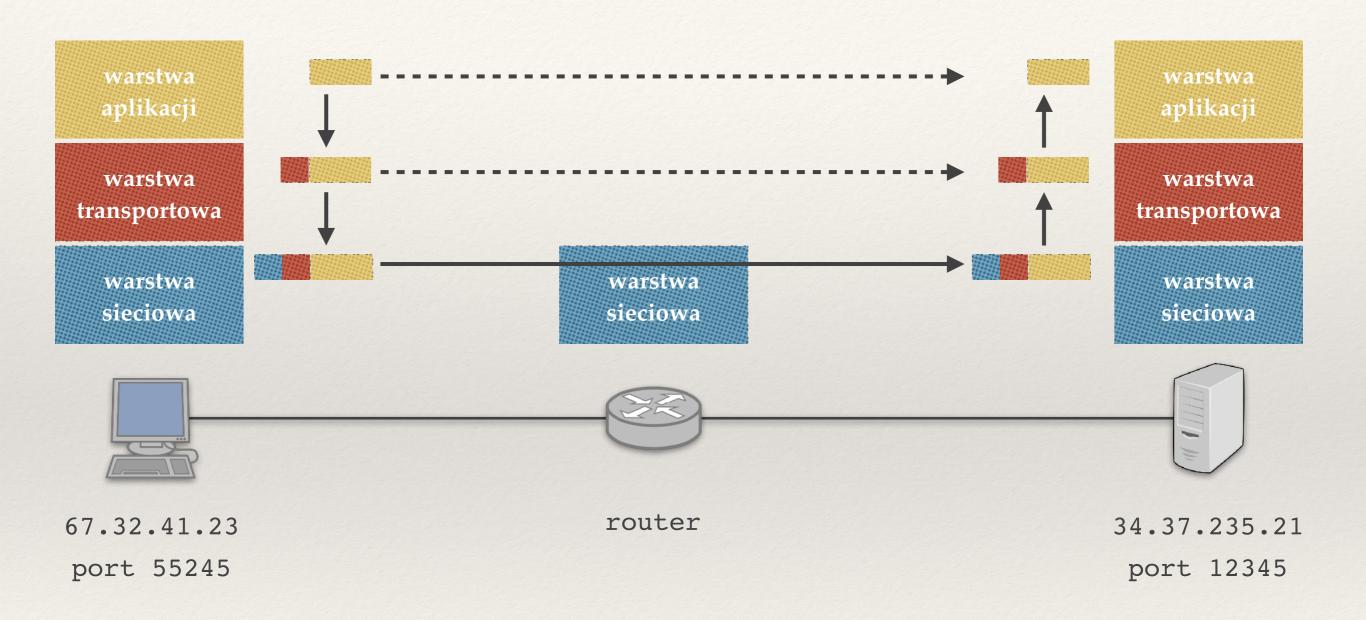
0 7 8	15 16 23 24 31	15	31
port źródłowy	port docelowy		
długość	suma kontrolna		

Port:

- liczba 16-bitowa;
- identyfikuje aplikację wewnątrz danego komputera;

 Warstwa sieciowa zapewnia dostarczanie pakietów pomiędzy komputerami, warstwa transportowa pomiędzy aplikacjami.

Enkapsulacja i dekapsulacja

Gniazdo UDP

- * Identyfikuje jeden koniec komunikacji UDP.
- Opisywane przez parę (lokalny adres IP, lokalny port).
- * Związane z konkretnym procesem.

Tworzenie gniazda

```
#include <arpa/inet.h>
int sockfd = socket(AF_INET, SOCK_DGRAM, 0);
```

Wiązanie gniazda z adresem i portem

Struktura adresowa jak w przypadku gniazda surowego, ale wypełniamy w niej też port.

```
struct sockaddr_in server address;
memset(&server_address, 0, sizeof(server address));
server address.sin family = AF INET;
server_address.sin_port
                       = htons(32345);
server address.sin addr.s addr = htonl(INADDR_ANY);
bind (
  sockfd,
  (struct sockaddr*)&server_address,
  sizeof(server_address)
```

demonstracja

Odbieranie pakietu z gniazda

Identycznie jak w przypadku gniazd surowych.

```
struct sockaddr in
                      sender;
                      sender_len = sizeof(sender);
socklen t
u int8 t
                      buffer[IP MAXPACKET+1];
ssize_t packet len = recvfrom(
    sockfd,
    buffer,
                                        pakiet jako ciąg bajtów
    IP MAXPACKET,
    0,
    (struct sockaddr*)&sender,

informacje o nadawcy

    &sender len
```

Wysyłanie pakietu przez gniazdo

Identycznie jak w przypadku gniazd surowych, ale **recipient** musi zawierać również port.

```
char* reply = "Thank you!";
size_t reply len = strlen(reply);
ssize_t bytes sent = sendto(
  sockfd,
  reply,
                                             dowolny ciąg bajtów,
 reply_len,
                                             niekoniecznie napis
  0,
                                             informacje o odbiorcy,
  (struct sockaddr*)&recipient,
                                             np. to co wpisaliśmy
  sizeof(recipient)
                                             do struktury sender
```

Zamykanie gniazda

Zwalnia zasoby związane z gniazdem.

close(sockfd);

Kod serwera UDP

close (sockfd);

```
int sockfd = socket(AF INET, SOCK DGRAM, 0);
                                                            Brak obsługi błędów,
struct sockaddr in server address;
                                                            plików nagłówkowych, etc.
memset(&server address, 0, sizeof(server address));
server address.sin family = AF INET;
server_address.sin_port = htons(32345);
server_address.sin_addr.s_addr = htonl(INADDR_ANY);
bind(sockfd, (struct sockaddr*)&server address, sizeof(server address));
for (;;) {
  struct sockaddr in sender;
  socklen t sender len = sizeof(sender);
                   buffer[IP_MAXPACKET+1];
 u int8 t
  ssize t datagram len = recvfrom(sockfd, buffer, IP MAXPACKET, 0,
                                 (struct sockaddr*)&sender, &sender len);
  char sender ip str[20];
  inet ntop(AF INET, &(sender.sin addr), sender ip str, sizeof(sender ip str));
  printf("Received UDP packet from IP address: %s, port: %d\n",
         sender ip str, ntohs(sender.sin port));
  buffer[datagram len] = 0;
 printf("%ld-byte message: +%s+\n", datagram len, buffer);
 char* reply = "Thank you!";
  size t reply len = strlen(reply);
  sendto(sockfd, reply, reply_len, 0, (struct sockaddr*)&sender, sender_len); demonstracja
```

cały kod programu na stronie wykładu

Wiązanie z portem c.d.

- * Serwer związuje się z danym portem funkcją bind().
 - Do związania z portem ≤ 1024 potrzebne uprawnienia administratora.

- * Jeśli wyślemy coś przez gniazdo nie związując go z lokalnym portem, jądro przydzieli do tego gniazda automatycznie port.
 - + Port tymczasowy (zazwyczaj ≥ 32768).
 - * Tak działa większość klientów (np. program nc).

Kod klienta UDP

```
Brak obsługi błędów, etc.
int main()
  int sockfd = socket(AF_INET, SOCK_DGRAM, 0);
   struct sockaddr in server addr;
  memset (&server address, 0, sizeof(server address));
   server address.sin family = AF_INET;
   server address.sin port = htons(32345);
   inet_pton(AF_INET, "127.0.0.1", &server_addr.sin_addr);
  char* message = "Hello server!";
   sendto(sockfd, message, strlen(message), 0,
          (struct sockaddr*) &server_addr,
              sizeof(server addr));
  close (sockfd);
                                                  demonstracja
```

cały kod programu na stronie wykładu

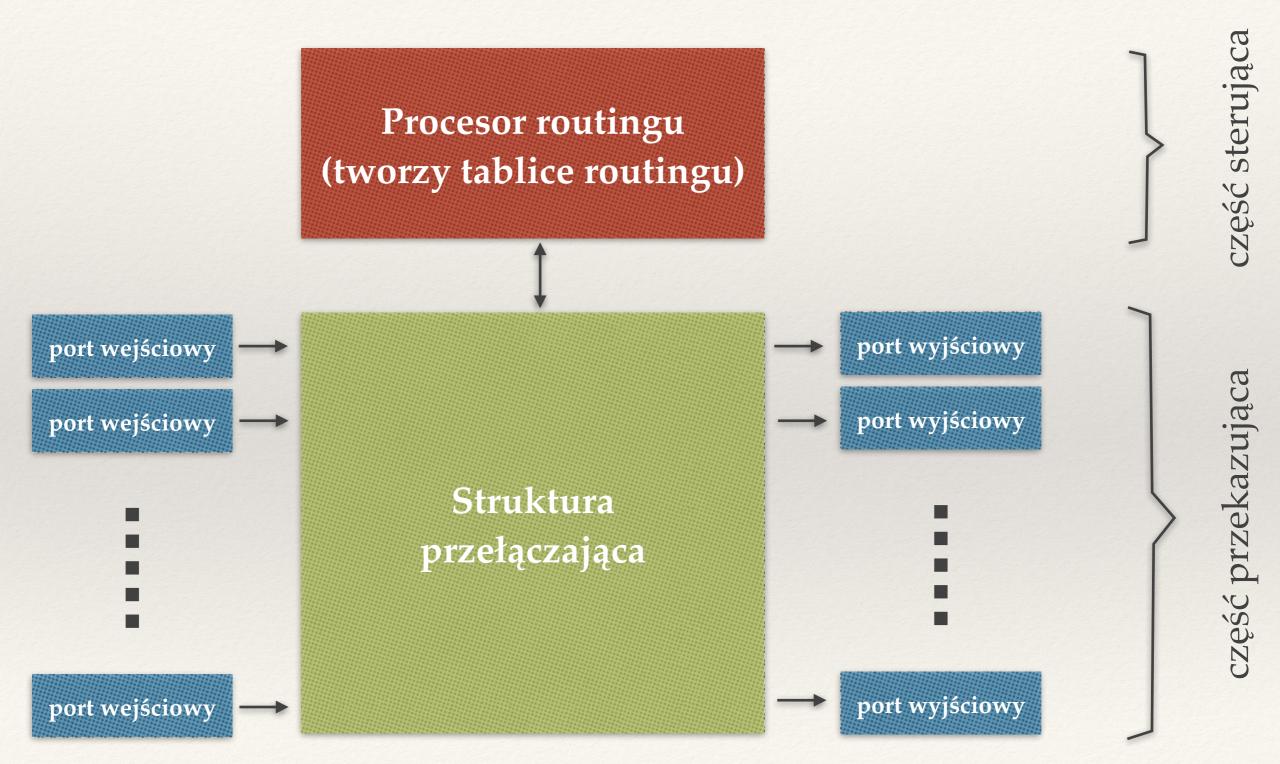
Wysyłanie pakietu UDP na adres rozgłoszeniowy

Wystarczy włączyć odpowiednią opcję gniazda.

Wewnatrz routera

Budowa routera

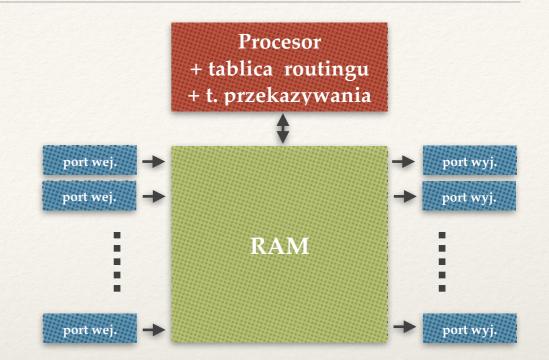
Router podejmuje decyzję na podstawie nagłówka pakietu w oparciu o tablicę przekazywania.

Przełączanie pakietów za pomocą RAM

Wczesne generacje routerów (jak PC).

- Brak struktury przełączającej.
- Tablica przekazywania w części sterującej.

Działanie:

- Port wejściowy odbiera pakiet i zgłasza przerwanie.
- Procesor kopiuje pakiet do RAM.
- Wolny port wyjściowy zgłasza przerwanie.
- Procesor kopiuje pakiet z RAM.

Przełączanie pakietów za pomocą RAM

Wczesne generacje routerów (jak PC).

- Brak struktury przełączającej.
- Tablica przekazywania w części sterującej.

Procesor + tablica routingu + t. przekazywania port wej. port wej. Pot wej. Pot wyj. RAM Pot wyj. Pot wyj.

Działanie:

- Port wejściowy odbiera pakiet i zgłasza przerwanie.
- Procesor kopiuje pakiet do RAM.
- * Wolny port wyjściowy zgłasza przerwanie.
- Procesor kopiuje pakiet z RAM.

Przełączanie pakietów za pomocą sieci przełączającej

Współczesne generacje routerów.

Procesor:

- Otrzymuje niektóre pakiety (RIP, OSPF).
- Tworzy tablice przekazywania i wysyła je do portów wejściowych.

Procesor + tablica routingu port wej. → port wyj. port wej. → port wyj. Struktura przełączająca port wej. → port wyj. port wyj.

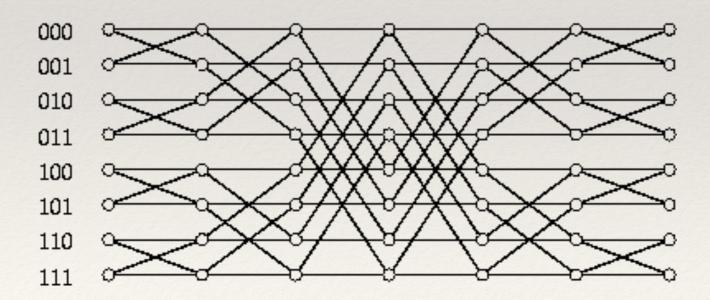
Port wejściowy:

- Odbiera pakiet z łącza.
- Uaktualnia nagłówek IP (TTL, suma kontrolna).
- * Sprawdza, do którego portu wyjściowego go przesłać.

Struktura przełączająca

- Cel: Przekazywać pakiety z prędkością łącza (lub zbliżoną).
 - * N portów wejściowych o prędkości $R \rightarrow$ chcemy przepustowość $N \times R$ (typowe wartości to 10 Gbit/s 1 Tbit/s).

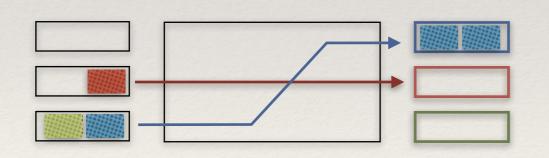
- * Sieci połączeń znane z sieci procesorów w systemach multiprocesorowych.
 - * każdy z każdym: $O(N^2)$ połączeń (niepraktyczne);
 - * sieci Benesa i pochodne: $O(N \log N)$ połączeń (potrafią bezkolizyjnie przesłać dowolną permutację).

Bufory z kolejkami pakietów

Przy portach wyjściowych.

- * Zapobiegają utracie pakietów przy czasowym zwiększeniu liczby pakietów (wykład 1).
- Przy portach wejściowych.
 - Jeśli przepustowość struktury przełączającej jest za mała.
 - Pakiety kierowane do zajętych łącz wyjściowych są blokowane.
 - + Problem blokowania przodu kolejki:

Niebieski pakiet musi czekać i blokuje wysłanie pakietu zielonego.

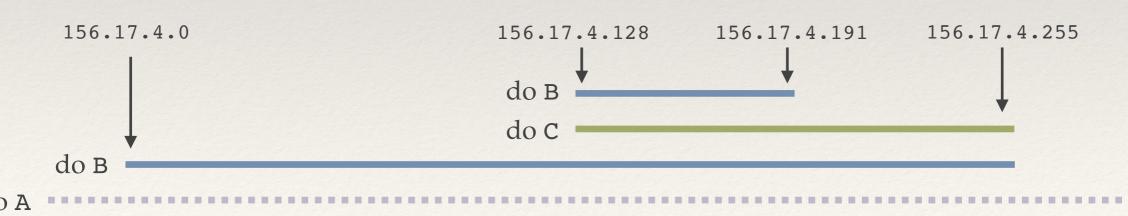
Rozwiązywane przez wirtualne kolejki pakietów: jedna kolejka dla każdego portu wyjściowego.

Porty wejściowe

Tablice przekazywania

Jeśli więcej niż jedna reguła pasuje, wybierana jest ta, która jest najdłuższym prefiksem = **mechanizm LPM** (longest prefix match)

prefiks CIDR	akcja	
0.0.0.0/0	do portu A	
156.17.4.0/24	do portu B	
156.17.4.128/25	do portu C	
156.17.4.128/26	do portu B	

Struktury danych dla LPM

- Struktura danych dla LPM musi obsługiwać:
 - lookup (adres) miliony razy / sek.
 - * insert (prefix) / delete (prefix) setki razy / sek.

- * Notacja:
 - * *n* liczba prefiksów w tablicy;
 - * w rozmiar adresu (adres mieści się w słowie maszyny).

Implementacja LPM (1)

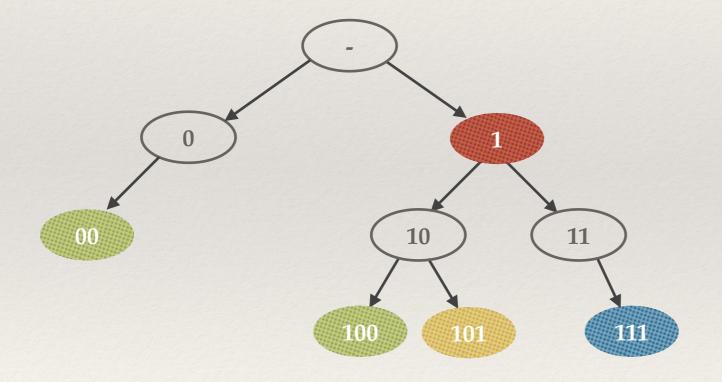
- Lista prefiksów
 - + pamięć: O(n)
 - + lookup: O(n)
 - * insert: O(1), delete: O(n)

Implementacja LPM (2)

- * Tablice haszujące (starsze systemy uniksowe)
 - * w+1 tablic (dla każdej długości prefiksu)
 - w czasach klas adresów IP wystarczało 5 tablic
 - + pamięć: O(n)
 - lookup: O(w) (oczekiwany)
 - * insert, delete: O(1) (oczekiwany)

Implementacja LPM (3)

- Drzewa trie (nowsze systemy uniksowe, routery sprzętowe)
 - + pamięć: $O(n \cdot w)$
 - + lookup: O(w)
 - + insert, delete: O(w)

Przechodzimy drzewo w dół i zwracamy ostatnią pasującą regułę:

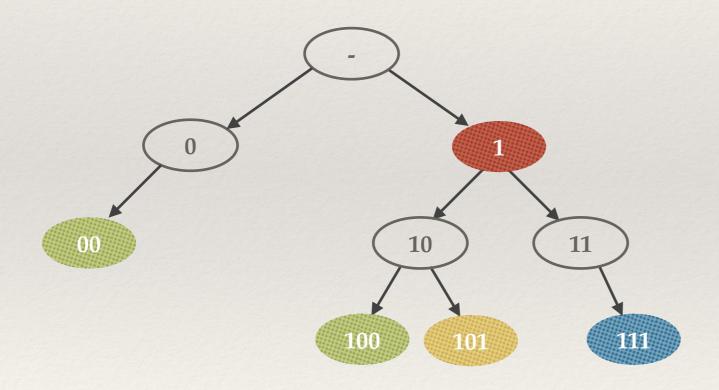
- * dla adresu 10000...
 - → port zielony;
- * dla adresu 11000...
 - → port czerwony.

Implementacja LPM (3)

- Drzewa trie (nowsze systemy uniksowe, routery sprzętowe)
 - + pamięć: $O(n \cdot w)$

Kompresja ścieżek bez rozgałęzień daje pamięć O(n).

- + lookup: O(w)
- + insert, delete: O(w)

Przechodzimy drzewo w dół i zwracamy ostatnią pasującą regułę:

- * dla adresu 10000...
 - → port zielony;
- * dla adresu 11000...
 - → port czerwony.

Implementacja LPM (4)

- * Trie ze dodatkowymi krawędziami skracającymi
 - + lookup: O(log w)
 - insert, delete: O(n) (przynajmniej w najgorszym przypadku)
 - * da się zrobić operacje insert/delete też w O(log w), ale stała ukryta w notacji O jest niepraktyczna

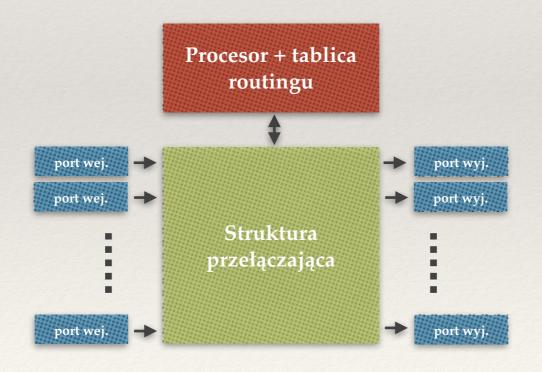
Implementacja LPM (5)

- Rozwiązania sprzętowe oparte o TCAM (nowsze routery sprzętowe)
 - **→** TCAM = ternary content addressable memory.
 - Przechowujemy pary (p, m) = (prefix, maska)
 - * Dla adresu w można równolegle znaleźć wszystkie pary takie, że w & m = p & m (bitowy "and") = wszystkie pasujące prefiksy.
 - * Sprzętowo wybieramy najdłuższy z nich.

Porty wyjściowe

Fragmentacja (1)

- Jeśli rozmiar pakietu jest większy niż MTU (maximum transmission unit) łącza wyjściowego, to pakiet jest dzielony na fragmenty. Przykładowo:
 - MTU Ethernetu = 1500 bajtów,
 - + (teoretyczne) MTU sieci bezprzewodowej 802.11 = 7981 bajtów.

Fragmentacja (2)

)	7	8 15	16	23 24	31	
wersja	IHL	typ usługi		całkowita długość pakietu		
id	entyfikator pı	zy fragmentacji		offset fragmentu		
TTL protokół		suma kontrolna nagłówka IP				
źródłowy adres IP						
docelowy adres IP						

Dzielenie na dowolnym routerze na trasie

- + Fragmenty dostają identyczny identyfikator.
- MF = czy jest więcej fragmentów?
- Offset = numer pierwszego bajtu w oryginalnym pakiecie.

* Łączenie fragmentów dopiero na komputerze docelowym.

Fragmentacja jest nieefektywna

Dodatkowa praca dla routerów.

- * Dodatkowy narzut (nagłówki pakietów):
 - do wysłania 140 000 bajtów, pierwsze łącze na trasie umożliwia przesłanie 1400 bajtów w pakiecie, najmniejsze na trasie 1250 bajtów;
 - bez fragmentacji: 140 000 / 1250 = 112 pakietów
 - z fragmentacją: wysyłamy 140 000 / 1400 = 100 pakietów, ale każdy dzielony później na dwa.

* Jak poznać najmniejsze łącze na trasie?

Wykrywanie minimalnego MTU na ścieżce

* Ustaw bit DF (don't fragment) w nagłówku IP.

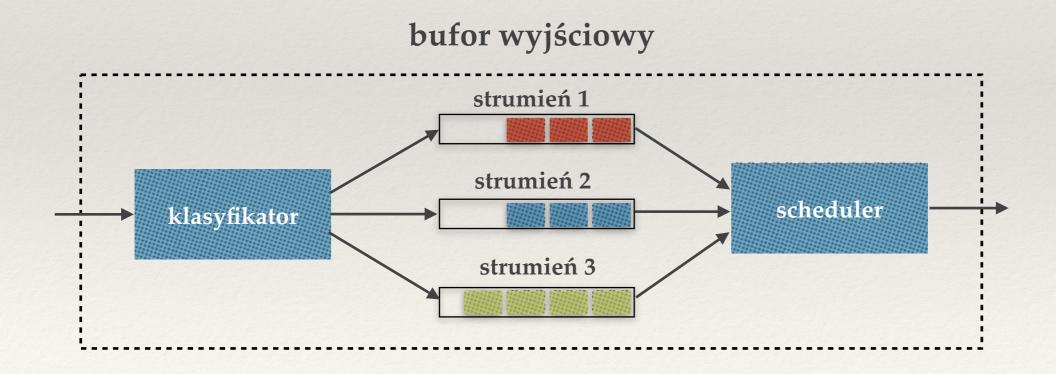
- * Jeśli konieczna fragmentacja na routerze:
 - pakiet wyrzucony;
 - * router odsyła komunikat ICMP (destination unreachable, can't fragment) z rozmiarem MTU kolejnego łącza.

Zmniejsz odpowiednio rozmiar pakietu i ponów wysyłanie.

Co się dzieje w buforze wyjściowym?

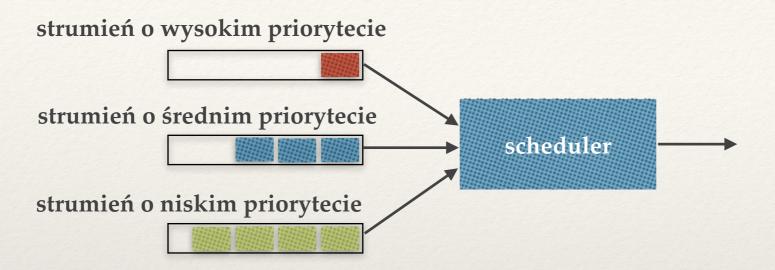
* Kolejka FIFO: pakiety wysyłane w takiej kolejności jak nadeszły.

* Szeregowanie pakietów: Przypisujemy pakiety do strumieni (na podstawie adresu i portu źródłowego + docelowego). Pakiety szeregowane w zależności od strumienia.

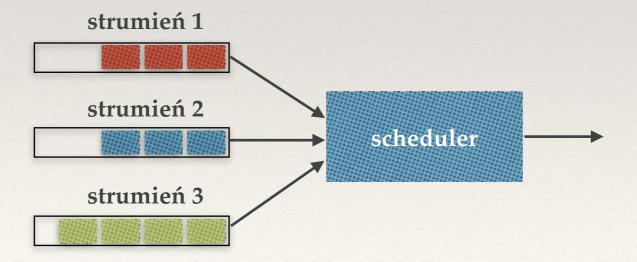

Szeregowanie pakietów w buforze

Szeregowanie względem priorytetów strumieni

* Szeregowanie cykliczne (*round-robin*): po tyle samo pakietów z każdego strumienia.

IPv6

Dlaczego nowa wersja?

- * Adresy IPv4 wyczerpują się (IANA oddała ostatnią pulę regionalnym rejestratorom 3 lutego 2011 r.).
- * ponad 20 lat temu rozpoczęto pracę nad nową wersją (IPv6).
- * 128-bitowe adresy.

Nagłówek IPv6

0	7 8	15	16 2	3 24 31
wersja	typ usługi	identyfikator strumienia		
rozmiar zawartości pakietu		protokół	TTL	
źródłowy adres IP (128 bit)				
docelowy adres IP (128 bit)				

Mniejszy narzut dla routerów:

- nagłówki stałej długości,
- brak fragmentacji,
- brak sumy kontrolnej,
- etykieta strumienia (nie trzeba patrzeć na porty).

Adresy IPv6

- Notacja = 8 bloków po 4 cyfry szesnastkowe, rozdzielonych przez dwukropek.
 - + Przykładowo A = 2001:0db8:0000:0000:0000:0000:1428:0000
 - + localhost = 0000:0000:0000:0000:0000:0000:0001/128

Uproszczenia zapisu:

- * Można opuszczać wiodące zera w każdym bloku (do niepustego ciągu).
- * Jeden ciąg zerowych bloków zer można zastąpić przez ::.
- Przykłady:
 - A = 2001:db8::1428:0
 - localhost = ::1/128

Sieci

- Wszystkie sieci w IPv6 mają maskę /64
 - * 64 bity na adres sieci, 64 bity na adres komputera wewnątrz sieci.
 - Wyjątki: łącza dwupunktowe używają masek / 127.

- * Brak adresu rozgłoszeniowego (broadcast).
- * Zdefiniowane wiele specjalnych adresów multicastowych:
 - ff02::1 wszystkie adresy w sieci lokalnej (jak broadcast)
 - * ff02::2 wszystkie routery w sieci lokalnej

+ ...

IPv4 a IPv6

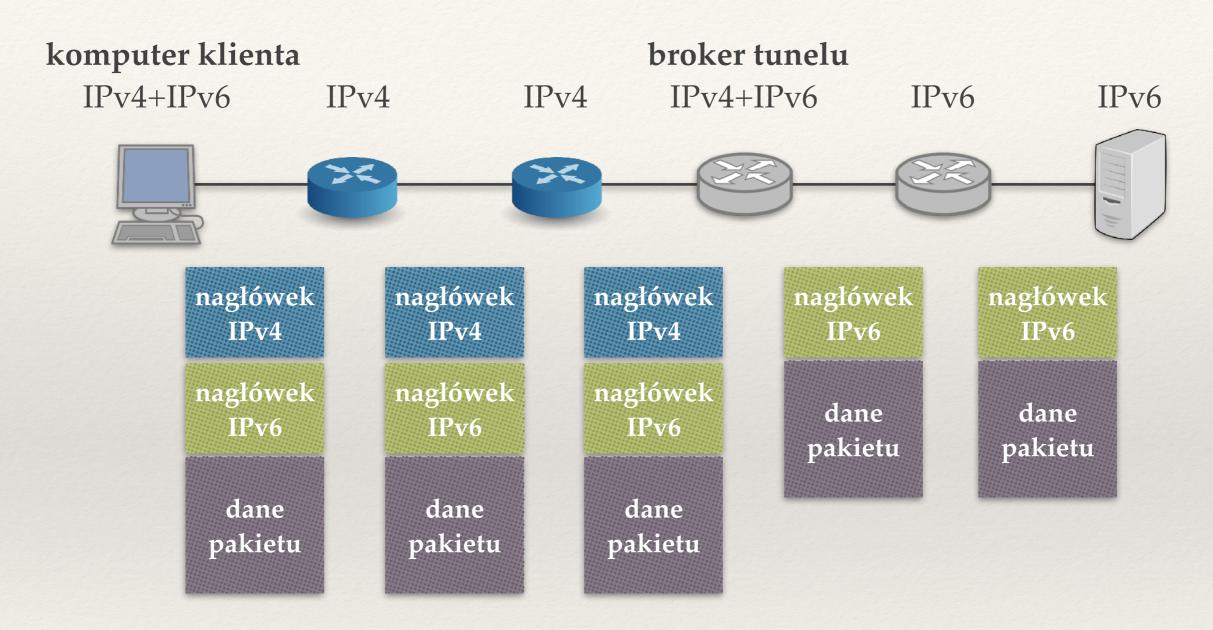
- Większość dużych serwisów (Google, Facebook, ...) ma swoje wersje IPv6.
 - * Osobne serwery lub serwery z podwójnym stosem (potrafią interpretować pakiety IPv4 i IPv6).

 Duża część routerów w rdzeniu Internetu potrafi przesyłać pakiety IPv6.

* Co zrobić, jeśli router naszego ISP nie ma adresu IPv6?

IPv4 a IPv6: mechanizmy migracji

Tunelowanie 6in4 = pakiety IPv6 przesyłane jako dane pakietów IPv4.

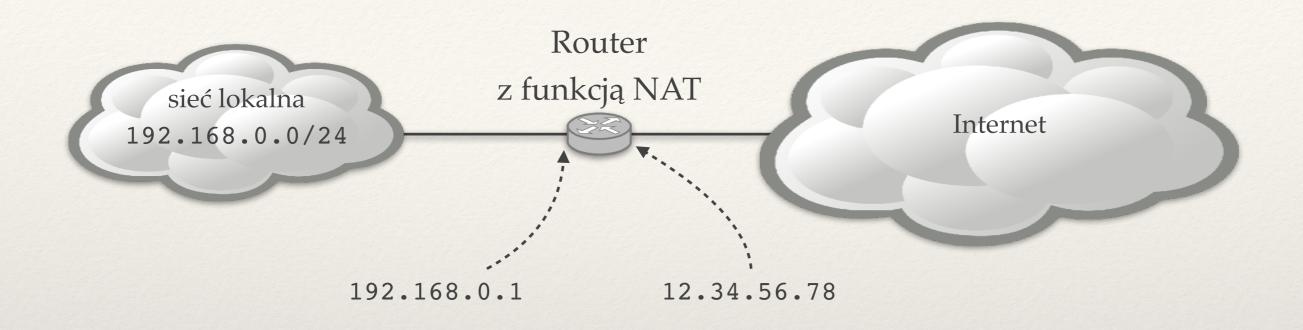
Pomiędzy komputerem a brokerem tworzony jest logiczny kanał (1 hop z punktu widzenia IPv6).

NAT

Coraz większe zapotrzebowanie na adresy IP

- Adresy IPv4 wyczerpują się.
- Wdrożenie IPv6 wciąż trwa.
- ♦ Adresy IP są dość kosztowne → pojedyncze IP dla całych firm.

NAT

- * Z reszty Internetu cała sieć lokalna wygląda tak samo, jak pojedynczy komputer z adresem 12.34.56.78.
- * Nie można (w normalny sposób) dostać się z Internetu do komputerów z LAN. Jak sobie z tym radzić?

Co robi router z funkcją NAT?

- * Komputer z sieci 192.168.1.0/24 wysyła pakiet do Internetu.
 - + Pakiet ma:
 - źródłowy adres i port = A, PA,
 - docelowy adres i port = C, P_C .
 - * Pakiet przechodzi przez router NAT o zewnętrznym adresie B, który na podstawie krotki (A, P_A, C, P_C) wybiera port P_B.
 - * W pakiecie adres i port źródłowy zostają podmienione na (B, P_B).

* Tablica NAT:

- * Przechowuje przez pewien czas przypisanie (A, P_A , C, P_C) $\rightarrow P_B$.
- * Dla kolejnych podobnych pakietów przypisanie będzie takie samo.
- * Jeśli przychodzi pakiet do (B, P_B) to jego adres i port docelowy zostanie podmieniony na (A, P_A).

Adresy prywatne

Adresy przeznaczone do sieci lokalnych.

- * Pakiety z takimi adresami nie są przekazywane przez routery.
- * W różnych sieciach mogą być te same adresy.
- * Pule adresów:
 - + 10.0.0/8 (jedna sieć klasy A),
 - + 172.16.0.0/12 (16 sieci klasy B),
 - + 192.168.0.0/16 (256 sieci klasy C).

Zalety i wady NAT

Zalety:

- Rozwiązuje problem braku adresów IP.
- Można zmienić adresy IP wewnątrz sieci bez powiadamiania Internetu.
- Można zmienić ISP pozostawiając adresowanie IP wewnątrz sieci.

Wady:

- Nieosiągalność komputerów z Internetu (aplikacje P2P).
- * Psucie modelu warstwowego (router modyfikuje treść pakietu).

Lektura dodatkowa

- * Kurose & Ross: rozdział 4.
- * Tanenbaum: rozdział 5.
- * Stevens: rozdział 8.
- Dokumentacja online:
 - https://web.archive.org/web/20211130063606/http://
 networksorcery.com/enp/Protocol/ipv6.htm
 - https://web.archive.org/web/20211206051320/http://
 networksorcery.com/enp/Protocol/udp.htm
 - * Beej's Guide to Network Programming: http://beej.us/guide/bgnet/

Zagadnienia

- Co to są prywatne adresy IP? Jakie pule adresów są zarezerwowane na takie adresy?
- * Co robi funkcja bind()?
- * Czym różnią się porty o numerach mniejszych niż 1024 od innych?
- Jakie są zadania procesora routingu, portu wejściowego, portu wyjściowego i struktury przełączającej?
- Czym się różni przełączanie pakietów w routerze za pomocą RAM od przełączania za pomocą struktury przełączającej?
- Jakie są pożądane cechy struktury przełączającej w routerze?
- * Gdzie w routerze stosuje się buforowanie? Po co?
- Po co w portach wyjściowych klasyfikuje się pakiety?
- * Co to jest blokowanie początku kolejki? Gdzie występuje? Jak się go rozwiązuje?
- * Rozwiń skrót LPM.
- Jakie znasz struktury danych implementujące LPM? Porównaj je.
- Co to jest pamięć TCAM? Jak można ją zastosować do implementacji LPM?
- Na czym polega fragmentacja IP? Gdzie się ją stosuje i dlaczego? Gdzie łączy się fragmenty?
- * Co to jest MTU? Na czym polega technika wykrywania wartości MTU dla ścieżki?
- Jak działa szeregowanie pakietów w buforze wyjściowym routera?
- Jakie są różnice pomiędzy nagłówkami IPv4 i IPv6?
- * Zapisz adres IPv6 0321:0000:0000:0123:0000:0000:0000:0001 w najkrótszej możliwej postaci.
- Co to jest tunelowanie 6in4?
- Na czym polega NAT i po co się go stosuje? Jakie są jego zalety i wady?
- Jaki stan musi przechowywać router z funkcją NAT?